

minno Kaimmo, et minna veel tahhaksin
middagi odata, ja mis olleks mo Ots, kui
ma omnia Ello veel tahhaksin pikkendes
da? Ega mo Kaimmo polle Kiivrist, ega
ga mo Libba Røskest — Mo Lihha on
Ussirega ja vise Mulla-Kamaraga fae-
tud; mo Mahk on urmne ja hirmus peäst
nähha. Mo Pämod ja Kaimmo on jo nen-
da ärra öppend, et ei olle zotust. Mo Ello
on kui üts Euni; ei mo Silm sa ennam
Head nähvi. Ma tahhaksin Gurnia en-
neminne, kui need Luksandid nähha. Ma
tüddin ärra ei ma woi iggarveste ellada.

§. 353. Se peäle pallus ta Jummalat
allandikult ja ütles: Mis on waene Jum-
male, et sa te' da ni sureks pead, et sa ted-
da tahhele panned! Wötta oh Jummal
mo peait otse ärravarada: ma ollen Pat-
to te nud, mis mein ma sulle nüüd tehha,
oh sa Jummalesse Hoidja? Miks oled sa
mind pañud ennesele Mårgiks, et ma isse-
enne-

ennesele Koormaks ollen; ja miks sa ei anna
andeks mo Ülleostmissed, ja ei lasse mo
Üllekohhut minnust mõdaminna; seest ma
lähhen nüüd ommeti Mulda maggama, ja
mind ei olle ennam!

§. 354. Üks teine Jjobi Sõbradest, Vil-
dad Nimmeli, mõtles, et keik se Rist ja
Waew, inis Sadana Kurjusse läbbi (§.
342. 346.) Jjobi peäle olli tulnud, se ol-
leks keik Jummalast temmale Nuthlusselks
sedatud, ta Pattude ja ehk kurja Ello pär-
rast, ja et Jjob se läbbi üksi seit Häddast
woiks peäsedä, kui ta sedda tunueks ja tun-
nistatks. Ta mõtles, et Jjob ennast wäg-
ga waggaks arvaks, ja ni kaua ei woiks
Jummal sedda temmast ärrapöördä;
sepärrast ütles: Kui sinna wõttelksid
Jummalat aegsaste oisida, ja sedda
Re'gelwäggewamat allandikult palluda, ja
kui sa olleksid selge ja viglane fal nüüd
Jummal ärkaks ülles so pärast, ja sadaks

X

Mah-